

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010287
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815010287.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Milana Repáňa, na verejnom zasadnutí konanom 28. júna 2016 prejednal odvolanie podané obžalovaným C. M. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/89/2015 z 3.3.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/89/2015 z 3.3.2016 v časti: vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaného C. M., nar. XX.X.XXXX v E., trvale bytom A. I. č. XXX, okr. E.

odsudzuje

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1000,- (tisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. por. obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) dní, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 30 (tridsať) mesiacov s výnimkou vedenia firemného motorového vozidla Volkswagen transporter pri plnení svojich pracovných povinností.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/89/2015 z 3.3.2016 bol obžalovaný C. M. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 26.5.2015 v čase o 05.15 hod. viedol, rýchlosťou minimálne 100 km/hod., osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA OCTAVIA COMBI, ev. č.: TS-507BB, po ceste č. II/520 cez obec Vitanová, pričom v kilometri 79,9, pri prejazde tiahlej ľavotočivej zákruty, na mokrej vozovke, prešiel s vozidlom do protismeru, kde, v dôsledku rýchlosti jazdy a mokrej vozovky, vozidlo stratilo stabilitu, následne dostal s vozidlom šmyk a pri vjazde do nasledujúcej pravotočivej zákruty s vozidlom zišiel, po pravej strane, mimo vozovku, kde prednou časťou vozidla narazil do betónovej skruže odvodňovacieho kanála, na čo vozidlo vyhodilo späť na vozovku, pričom, po následnej rotácii, zastavilo v odtokovom kanáli po pravej strane

vozovky prevrátené na streche; pri dopravnej nehode spolujazdec v motorovom vozidle poškodený L. R., nar. XX.X.XXXX, utrpel stabilnú zlomeninu 10. hrudného stavca bez posunu s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní viac ako 3 mesiace, čím porušil ust. § 3 ods. 2 písm. a), § 9 ods. 1, ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 24 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 30 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste podal riadne a včas odvolanie obžalovaný C. M. sám aj prostredníctvom svojho obhajcu.

V odvolaní, ktoré odôvodnil sám, stručne poukázal na to, že poškodený L. R. nikdy nedal súhlas na jeho trestné stíhanie. Preto nerozumie, vzhľadom na absenciu smrti ako spôsobeného následku a skutočnosti, že poškodeným nebol ani štát, prečo trestné stíhanie voči jeho osobe nebolo zastavené už v prípravnom konaní.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že pokiaľ ide o trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom, tento nenamieta. No čo sa týka trestu zákazu činnosti uložený súdom prvého stupňa je prísny, nad rámec zásady primeranosti trestu, ktorý má slúžiť k prevýchove páchatel'a. Trest uložený Okresným súdom Námestovo je neprimerane vysoký, vzhľadom k tomu, že v minulosti za takýto prečin nebol trestne stíhaný, v plnom rozsahu si uvedomuje spáchanie prečinu, ktorého sa dopustil, priznal sa k nemu a jeho spáchanie hlboko ľutuje. Z výsluchu svedkov, aj obžalovaného, ako aj z pracovného hodnotenia obžalovaného vyplýva, že v prípade spáchania skutku išlo u neho k neobvyklému konaniu, pretože doposiaľ ako vodič jazdí bez nehody, nemá žiaden záznam o priestupku proti pravidlám cestnej premávky. Doposiaľ nebol súdne stíhaný a trestaný. Súd konštatoval pri hodnotení osoby obžalovaného, že hodnotenia sú kladné, nie je ženatý a žije spolu s rodičmi. Pracoval ako vodič kamiónu najmä v zahraničí. Spôsob ako ku skutku - dopravnej nehode, pri ktorej utrpel zranenia poškodený L. R. a za ktorý skutok bol uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví, jeho následky a okolnosti, za ktorých ku skutku došlo, nezodpovedajú trestu, ktorý mu okresný súd uložil. Okresný súd nevyhodnotil dostatočne osobu obžalovaného a to, že k nehode došlo na mokrej vozovke v ranných hodinách. Vozidlo dostalo šmyk a stalo sa neovládateľným. Obžalovaný ihneď po tom, ako spolujazdec prejavil v správaní, že je zranený, zavolaal záchranku a pomáhal pri ošetrovaní poškodeného. Okresný súd nevyhodnotil, že poškodený, ako aj sám uviedol vo výpovedi sa tesne pred tým, ako auto dostalo šmyk, odopol z bezpečnostných pásov, čo jednoznačne prispelo k poškodeniu jeho zdravia. Inak poškodený nikdy výslovne nedal súhlas ku stíhaniu obžalovaného, ide o jeho veľmi dobrého kamaráta a v tomto smere dáva obžalovaný do pozornosti ustanovenie § 211 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný po tom, ako sa začalo trestné stíhanie, opísal skutok a napokon sa zúčastnil aj mediácie. Okresný súd v Námestove nezahodnotil správne okolnosti, za akých došlo ku skutku a nezobral do úvahy osobu obžalovaného, a to pokiaľ sa týka trestu zákazu činnosti. Trest zákazu činnosti uložený súdom prvého stupňa v trvaní 30 mesiacov je prísny, nad rámec zásady primeranosti trestu, ktorý má slúžiť k prevýchove páchatel'a. Obžalovaný C. M. v minulosti za takýto prečin nebol trestne stíhaný, nemá záznam v karte vodiča o priestupku proti pravidlám cestnej premávky, v plnom rozsahu si uvedomuje spáchanie prečinu, ktorého sa dopustil a jeho spáchanie hlboko ľutuje. Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd vydal nasledovné uznesenie, kde Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 4T/89/2015 zo dňa 3.3.2016 zruší a vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie, aby okresný súd vec opätovne a v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol alebo aby Krajský súd v Žiline zmenil rozsudok o výroku o treste.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného C. M. je čiastočne dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, právo na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - 2 ods. 12, rovnosti (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

K výroku o vine

V prvom rade je potrebné uviesť, že obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Námestovo konanom 3.3.2016 poučený podľa § 257 ods. 1 Tr. por. o práve urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. , podľa § 257 ods. 4 Tr. por., ako aj o následkoch vyhlásenia v rozsahu podľa odsekov 5 a 8. Následne obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, čím sa vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní v časti prieskumu správnosti skutkových zistení obžaloby. Uvedeným vyhlásením obžalovaný súčasne prejavil súhlas, že mu súd uloží trest bez dokazovania viny. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku.

Krajský súd bol však povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Tiež bol povinný preskúmať, či zistený skutok bol správne právne posúdený. V tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia.

K výroku o treste

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu stal výrok súdu prvého stupňa o treste uloženom obžalovanému C. M..

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného

činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky upravuje osobitný predpis.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu obžalovanému. Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste nezohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Trest nebol ukladaný v zmysle zásad pre ukladanie trestov prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu.

Krajský súd uložil obžalovanému miernejší trest, pokiaľ ide o jeho druh, keď podľa názoru odvolacieho súdu nie je potrebné prevýchovu obžalovaného zabezpečovať hrozbou výkonu trestu vo forme podmieňačného odsúdenia, a to najmä s ohľadom na obžalovaného, ktorého nepovažuje za osobu náchylnú k recidíve. Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne potrestaný. V registri priestupkov má jeden záznam (kúpal sa na termálnom kúpalisku v Oraviciach mimo prevádzkových hodín, za ktorý priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 10,-Eur). Obžalovaný sa k spáchanému trestnému činu priznal a svoje konanie oľutoval. Preto dospel krajský súd k záveru, že z hľadiska účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. bude na jeho naplnenie, či už z hľadiska individuálnej prevencie alebo generálnej prevencie postačovať uloženie peňažného trestu vo výmere 1.000,-Eur. Pre prípad, ak by obžalovaný úmyselne zmaril zaplatenie peňažného trestu, krajský súd mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 30 dní, ktorý považuje za adekvátny i s ohľadom na výšku uloženého peňažného trestu. Krajský súd je toho názoru, že náhradný trest odňatia slobody, ktorý obžalovanému uložil, bude dostatočne nútiť i motivovať obžalovaného (aj s prihliadnutím na jeho zárobkové pomery) k tomu, aby uložený peňažný trest riadne zaplatil.

Okresný súd nepochybil tým, že obžalovanému podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 30 mesiacov, keďže obžalovaný sa dopustil trestného činu v súvislosti s vedením morového vozidla. Podľa názoru krajského súdu uloženie peňažného trestu len v kombinácii s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ktorý patrí k najúčinnjším prostriedkom ochrany bezpečnosti cestnej premávky, splní účel trestu vymedzený v ustanovení § 34 Tr. zák. Tým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, zabránenie odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a priviesť ho k tomu, aby viedol riadny život, pričom uložený trest má správne výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Účelom trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá je tiež dočasné vyradenie páchatela trestného činu z možnosti vykonávať túto činnosť. Krajský súd s prihliadnutím na osobné a rodinné pomery obžalovaného, ktorý žije v regióne Orava, kde je problém nájsť si prácu, a finančne podporuje svojich rodičov, aj s prihliadnutím na to, že obžalovaný nemá v evidenčnej karte vodiča doposiaľ žiadny záznam a v teraz súdenom prípade sa dopustil prvého porušenia dopravných predpisov, obžalovanému pri treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel udelil výnimku a rozhodol, že trest zákazu činnosti sa nevzťahuje na vedenie motorového vozidla Volkswagen transporter, ktoré môže obžalovaný viesť, ale len v súvislosti s plnením svojich pracovných povinností. Zo správy jeho zamestnávateľa vyplýva, že vzhľadom na turnusový charakter práce (tzv.

týždňovky) a lokalizáciu pracovného miesta (stavby v Spolkovej republike Nemecko) obžalovaný sa tiež podieľa na šoférovaní firemného automobilu-tyr dodávka (podľa vyjadrenia obžalovaného ide o zn. Volkswagen transporter- pozn. odvolacieho súdu).

Vyššie uvedené okolnosti vyhodnotil krajský súd vo vzájomnej súvislosti tak, že nepovažoval za nevyhnutné výchovne pôsobiť na obžalovaného uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.